

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید محوی

۲۵ دسمبر ۲۰۱۲

ایالات متحده آمریکا: شهر کوچک نیوتان در وحشت

کشتار نفرت انگیز در مدرسه شهر کوچک نیوتان، در کانکتیکات، تمام کشور را به تلخکامی فرو برد. روز جمعه ۱۴ دسمبر ۲۰۱۲ بیست و هشت نفر، که بیست و دو نفر از آنها کودکان بین شش و هفت ساله بودند زیر اصابت باران گلوله کشته شدند. آدام لانزا ۲۰ ساله، پس از پایان دادن به قتل عامی که راه انداخته بود، خودکشی کرد. در بامداد همان روز ابتداء مادر خودش را به ضرب گلوله کشته بود.

بربریت چنین جنایتی عمیقاً مختل کننده است. فراسوی انگیزه شخصی نزد فرد قاتل، تیراندازی در نیوتان خشونت فراگیر در جامعه آمریکائی را بر ملا می سازد.

کشتار جمعی روز جمعه آخرین نمونه در زنجیره ای طویل از حوادث مشابه است. ایالات متحده از دیدگاه تاریخی خشونت‌های فزاینده ای را کراراً به خود دیده است. با این وجود، در این دو دهه اخیر حتا برای خود امریکائی ها نیز غیر عادی به نظر می رسد. تکرار و میزان کشتارهای جمعی علتی پنهانی را نشان می دهد.

بین این نوع حوادث معنی دارترین آنها، کشتار اکلاهوما سیتی سال ۱۹۹۵ (با ۱۶۸ کشته که ۱۹ نفر از آنها را کودکان تشکیل می داده اند)، کشتار کلومبین در کلورادو سال ۱۹۹۹ (۱۴ کشته)، و کشتار ویرجینیاتک سال ۲۰۰۷ (۳۴ کشته). تنها در همین امسال کشتاری که در سینمای اورورا در کلورادا به وقوع پیوست (۱۲ کشته و ۵۸ زخمی بر جا گذاشت، در معبد سیک در اوآک کریک در ویسکانسین) ۶ کشته، در یک شرکت تولید تابلوهای

راهنما در مینیاپلیس در مینسوتا (۶ کشته)، در سالن آرایشگاه بروکفلد در ویسکانسین (۳ کشته)، و شش روز پیش در یک گالری تجارتي در پورتلاند در اورگون (۳ کشته).

واکنش رسانه ها و رهبران سياسي امريکا در مورد آخرين کشتار روند از پيش تعيين شده ای را تکرار می کنند. ابتداء اعلامیه رایج درباره غیرقابل درک بودن آن و سپس پوچی عمل «شروانه» را مطرح می کنند. وقتی پاسخ های کلی عرضه شد، روی ضرورت «گفت و گوی ملی» درباره کنترل سلاح های گرم و قول و قرارهای تو خالی برای رسیدگی بیشتر به امور بهداشت روانی را مطرح می کنند (از سوی سیاستمدارانی که تمام تلاش خودشان را تا مغز استخوان در برنامه های بهداشتی به کار می برند تا چنین حوادثی را کاهش دهند).

طبقه رهبران سياسي امريکا هر گونه قابلیت انتقاد از خود را از دست داده است. این طبقه می داند که هر گونه تحلیل جدی در مورد ریشه های این تراژدی و تمام وقایع تراژیک دیگر، به خود او و جامعه ای که بر آن حکومت می کند، باز می گردد.

پیغامی که رئیس جمهور اواما روز یکشنبه به مناسبت یادمان قربانیان ایراد کرد، نمونه ای نوعی بود - زنجیره ای از تداعی معانی از پيش آمده، صحنه پردازی ماهرانه و اوراد مذهبی. ترجیح بر این بود که هیچ چیزی نگوید، زیرا هیچ حرف هوشمندانه ای برای گفتن نداشت.

مراسم یادمان قربانیان جانی بود برای ابراز تمایلات قرون وسطائی مذهبی، وقتی به والدین کودکان کشته شده گفتند که غمگین نباشند و شهامتشان را از دست ندهند زیرا فرزندان آنها در آسمان به سر می برند.

اواما با این جمله بیانیه اش را به پایان برد: «پروردگار آنها را به سوی خود فراخوانده است». چنین بیانیه ای نه تنها نسبت به خانواده افراد قربانی شده در این فاجعه بی اعتناء باقی می ماند بلکه به هوش و ذکاوت مردم امريکا نیز توهین می کند. مراجعه به مذهب به عنوان وسیله ای برای آرامش خاطر افرادی که چنین فاجعه تراژیکی را زندگی کرده اند، قابل درک است، ولی از سوی دولت، وسیله ای است برای اختلال در درک و پنهان کردن دلایل اجتماعی و سياسي چنین وقایعی.

اگر سیاستمداران روی مذهب یا فشاری می کنند، بهتر است از خودشان بپرسند آبراهام لینکلن چه واکنشی نشان می داد. در توصیف جنگ انقلابی که هدایت آن را به عهده گرفته بود، شانزدهمین رئیس جمهور گفته بود که اگر خدا می خواست که «هر قطره خونی که زیر تازیانه ریخته شده با قطره خونی که با شمشیر ریخته می شود پرداخت شود» در این صورت «قضاوت پروردگار عادلانه و نیک است».

تراژدی های این جهان (جنگ داخلی)، به باور لینکلن، نتایج جنایات این جهان (برده داری) است. تراژدی هائی مانند نیوتان تصویه حساب با چه حرکاتی است؟ چنین جنایاتی پيش از آن که برچسب غیر قابل درک روی آن بزنند، به عکس، کاملاً قابل درک است. تشخیص ریشه های چنین فجایعی چندان مشکل نیست: جامعه ای که نابرابری بی سابقه در آن سایه انداخته، و ایدئولوژی سياسي رسمی به شکل بنیادی واپسگرا بوده و هیچ چشم انداز پیشرفتی را مطرح نمی سازد، و علاوه بر تمام این موارد، میزان خشونت فوق العاده ای که توسط دولت اعمال می شود، و با اعمال خشونت علیه کل جامعه همراه است.

خصوصیت کشتارهای جمعی گواهی است بر رابطه آن با وضعیت کلی جامعه. برخی خصوصیات به شکل دائمی تکرار می شود: استفاده از سلاحهای که از نوع نظامی است، قاتلان (مانند لانزا) لباس نظامی با نقش پلنگی به تن دارند، غالباً از سربازهای قدیمی هستند.

دو دهه گذشته سالهای جنگهای بی پایان بوده است. لایزال ۲۰ ساله، بخش مهمی از زندگی اش را طی «جنگ علیه تروریسم» گذرانده است – تسخیر نو استعماری کشورها یکی پس از دیگری، حملات پهپادها، به کار بستن شکنجه، حمله دائمی علیه حقوق دموکراتیک... در نتیجه نمی توانیم تصور کنیم که او در معرض تأثیرات تبلیغاتی که دائماً بذر ترس وحشت می کارند نبوده، و کمین دشمن را در دو قدمی خود احساس نکرده است.

حتی خود اوباما نخستین رئیس جمهور امریکا است که مدعی حقی شده است که بر اساس آن به قتل رساندن هر فردی، حتی اگر از شهروندان امریکائی باشد، در هر کجا از این پس مجاز خواهد بود.

اوباما رئیس جمهور ایالات متحده امریکا (دارنده جایزه نوبل صلح) بخش مهمی از وقت خود را به گزینش هدف برای قتل افراد توسط پهپادها اختصاص می دهد، با آگاهی کامل به این واقعیت که غیر نظامیان – زنان و کودکان – در این حملات هوائی کشته خواهند شد. بر اساس گزارشات تقریبی ۳۳۶۵ نفر تنها در پاکستان در حملات پهپادها کشته شده اند که ۱۷۶ نفر از آنها کودک بوده اند.

دولت و رسانه ها از جنایاتی که ارتش امریکا مرتکب می شود دائماً تجلیل به عمل می آورند و از سربازانی که برای حمله به کشورها و تسخیر آنان می فرستند به عنوان «قهرمان» یاد می کنند. واحد های ویژه نیروی دریائی ایالات متحده که کثیفترین بخش از اعمال جنایتکارانه را در ارتش امریکا به عهده دارند، همواره به شکل باشکوهی مورد تجلیل قرار گرفته اند.

آیا می توانیم جداً باور کنیم که این کشوری که خودش را مجاز می داند که تمام جهان را مورد خشونت قرار دهد، ولی در خانه خودش از نتایج مرگبار آن در امان بماند؟

در روزهای آینده، گزارشات بیشتری منتشر خواهد شد که انگیزه های خاصی را که در پشت این کشتار جمعی اخیر نهفته بوده آشکار خواهد ساخت. به هر صورت با صراحت می توانیم بگوئیم که لایزال جوان عمیقاً دچار اختلال روانی بوده. در غیر این صورت ارتکاب به چنین جنایاتی ناممکن خواهد بود. با این وجود، پسیگوز فردی و شیوه بیان خاص آن را در تحلیل نهائی باید نتیجه بیماری عمیق در سطح تمام جامعه تلقی کنیم.

<http://www.wsws.org>

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۴ دسامبر ۲۰۱۲

ایالات متحده امریکا : شهر کوچک نیوتان در وحشت

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۲۰ دسامبر ۲۰۱۲

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/ترجمه توسط حمید محوی/۲۴ دسامبر ۲۰۱۲

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/335>

USA : L'horreur à Newtown

<http://www.mondialisation.ca/author/world-socialist-web-site>

Global Research, 20 décembre 2012

<http://www.wsws.org/fr>

<http://www.mondialisation.ca/region/fr-tats-unis>

<http://www.mondialisation.ca/usa-lhorreur-a-newtown/5316339>